

In de week gelegd 25-24, 16-06—2024, Beloofd land

Ezechiël 17, 22-24; 2 Korintiërs 5, 6-10; Marcus 4, 26-34

Bij de afgelopen verkiezingen voerden politici van verschillende partijen met grote woorden campagne. *Gesprekken mét* elkaar waren er nauwelijks. Waar mogelijk stak men elkaar de loef af met beloftes en het eigen gelijk. Elke centimeter verkiezingswinst werd opponenten ingepeperd: zie je wel, wij zijn de beste en jullie zijn een mindere categorie! Dit belemmert het zicht op een *samenleving*, een basis voor betrokkenheid ontbreekt.

Heel anders spreekt God bij monde van de profeet Ezechiël: *Ik pluk van de top van een hoge ceder een twijgje en plant dit op de hoge bergen van Israël* (het Belóófte Land!). Dit wordt een prachtige ceder, *onder haar takken zullen allerlei soorten vogels nestelen*. Hier wordt niemand uit het nest geduwd. Er is volop ruimte, óók voor vreemde vogels!

Jezus noemt dit het *Rijk van God*. Sprekend daarover, gebruikt hij eveneens een biologische metafoor. Het gaat vandaag in het evangelie van Marcus over een boer die zijn land bezaait, en er dag en nacht mee bezig is. Vervolgens ontkiemt het zaad, het schiet op, *maar hij weet niet hoe*. Zo gaat het ook met het Rijk Gods, de *gemeenschap* van mensen die ook ruimte biedt voor onze Schepper. Waar Hij aanwezig is, groeit de liefde. In gewone mensenwoorden: dan is er aardigheid te vinden bij elkaar en ontstaat er betrokkenheid, al *weten we niet hoe*. Dat Rijk van God, zegt Jezus, lijkt op een mosterdzaadje. Dat is wel het allerkleinste zaadje op aarde. Maar wanneer het ontkiemt wordt het groter dan alle tuingewassen. Op haar takken kunnen vogels nestelen. Er is ruimte en beschutting voor ieder.

Daar kunnen we moed op houden, schrijft Paulus aan de Korintiërs, door te leven in het geloof dat gevoed wordt door liefde voor God en medemens. Dat biedt een thuis, ook al weten we niet hoe. In verschillende Haagse kerken werd afgelopen week ruimte gemaakt voor de relieken van St. Theresia van Lisieux. Ooit merkte zij over haar geloof op: 'Het is het vertrouwen en niets anders (...) dat ons naar de Liefde moet leiden'. Wanneer dit zaad in ons ontkiemt, wacht ons wonderen, ontstaat er ruimte. Hier is de winst van de één niet langer het verlies voor de ander, en verandert de wereld van niemandsland gaandeweg in Gods Beloofde Land.

